

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Toma Nadejda

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Costașenco Vasilii cu avocatul acestuia, Șpac Rodica, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 ianuarie 2021 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Costașenco Vasilii Xxxxx, născut la xxxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 26.11.2020 - 04.01.2021;
2. Instanța de apel : 19.02.2021 - 22.06. 2021;
3. Instanța de recurs ordinar : 01.09.2021 - 10.11.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 ianuarie 2021, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Costașenco Vasilii a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.145 alin. (2) lit. e), o) Cod penal și în temeiul acestei legi, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Costașenco Vasilii în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 39 676 (treizeci și nouă mii șase sute șaptezeci și șase) lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, inculpatul Costașenco Vasilii, la data de 07.09.2020, în intervalul de timp cuprins între orele 10:00-14:30, aflându-se în apartamentul nr. 6 din strada Xxxxx, or. Codru, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a iscat un conflict cu Xxxxx, născută la data de 03.11.1941, iar în procesul unei certți spontane pe temeiul unor relații de ostilitate cu aceasta, în scopul omorului intenționat, dându-și seama de acțiunile sale prejudiciabile și dorind survenirea consecințelor, neputința cunoscută și evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu pumnii în regiunea corpului și a capului, de la care Xxxxx a decedat pe loc, constatându-se potrivit

Raportului de expertiză judiciară nr. 202003C2201 finalizat la 28.09.2020, că decesul numitei Xxxxx, a survenit cu aproximativ până la 24 ore de la momentul examinării medico-legale (08.09.2020, ora 10:50), ca urmare a hemoragiei interne cauzate de lezarea pulmonilor în rezultatul traumei închise a toracelui cu fractura sternului și fracturi costale bilaterale - ceea ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsia medico-legală și adevărate prin examenul histologic.

Prin același raport de expertiză, la examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: plagă contuză pe buza superioară, plăgi contuze pe mucoasa buzei superioare, excoriații și echimoze în regiunea capului, revărsate sanguine în țesuturile moi pericraniene, revărsate sanguine în mușchii temporali, sânge în ventriculii cerebrali, echimoze, excoriații la nivelul gâtului, revărsate în țesuturile moi a gâtului, fractura ambelor coame a osului hioid cu revărsare sanguină în țesuturile costale bilaterale pe mai multe linii anatomice cu lezarea pleurei parietale cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor, contuzia pulmonilor, lezarea parenchimului pulmonar, echimoze, excoriații la nivelul membrelor superioare - leziunile descrise au fost produse intravital, cu cca. 0-30-40 minute până la instalarea decesului, prin acțiunea traumatică a unui corp (-uri) contondent (-e) dur (-e) sau la lovirea de un asemenea corp (-uri), se exclude apariția lor în rezultatul căderii din poziție ortostatică, au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și în comun se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Rodica Șpac în numele inculpatului Costășenco Vasiliu, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04.01.2021, în partea ce privește aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani în privința inculpatului Costășenco Vasiliu și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului primei instanțe de aplicare în privința acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, și respingerea ca fiind neîntemeiată, solicitarea părții acuzării privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de apel avocatul a indicat că, sentința instanței este motivată insuficient și în termeni generali, în partea ce ține de aplicare a termenului maxim a pedepsei cu închisoarea lui Costășenco Vasiliu. Inculpatul Costășenco Vasiliu fiind audiat în calitate de învinuit în cadrul urmăririi penale cât și în calitate de inculpat în cadrul cercetării judecătorești, vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o pe deplin, a declarat că se căiește sincer de cele comise, a conștientizat despre fapta comisă, dovadă fiind în acest sens și faptul recunoașterii vinovăției precum și cererea depusă de către inculpat de examinare a cauzei în baza probelor indicate în rechizitoriu și anume în baza art 364¹ Cod de procedură penală. În acțiunile inculpatului Costășenco Vasiliu sunt prezente mai multe circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal, după cum urmează: căința sinceră, prin care inculpatul a manifestat regretul sincer față de fapta comisă; contribuirea activă

la descoperirea infracțiunii, inculpatul străduindu-se de a declara organelor de drept modul cum a comis infracțiunea, oferind posibilitatea de a descoperi urmele și alte probe ale infracțiunii săvârșite; recunoașterea vinovăției, ori aceasta demonstrează că inculpatul Costășenco Vasilii, pledând vinovat, a evaluat și a luat atitudine de acțiunile sale, astfel există toate premisele că comportamentul acestuia poate fi schimbat, fără a aplica în privința acestuia a pedepsei cu închisoarea pe un termen maxim prevăzut de articolul incriminat în coroborare cu art. 364¹ Cod de procedură penală.

Apelantul a menționat că pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, în speță, inculpatul Costășenco Vasilii s-a convins de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, prin recunoașterea faptelor sale, și solicitarea judecării cauzei conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului, ori la pronunțarea sentinței în privința lui Costășenco Vasilii s-a ținut cont doar de gravitatea infracțiunii săvârșite.

Luând în considerare circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului Costășenco Vasilii, a considerat că pedeapsa maximă sub formă de închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani, în privința acestuia este prea aspră, iar o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Apelantul a considerat că restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui Costășenco Vasilii este posibilă și cu aplicarea în privința acestuia a pedepsei cu închisoarea pe un termen minim prevăzut de articolul incriminat în coroborare cu art. 364¹ Cod de procedură penală.

A considerat că instanța de fond nu și-a argumentat suficient soluția adoptată prin sentința contestată și anume stabilirea în privința inculpatului în calitate de pedeapsă a termenului maxim cu închisoarea de 13 ani, or reieșind din faptul că inculpatul a optat pentru examinarea cauzei în procedură simplificată, cu aplicarea reducerilor din minimul și maximul pedepsei pentru articolul incriminat, instanța de judecată avea dreptul de a-i stabili o pedeapsă în limitele de la 10 ani până la 13 ani și 3 luni. Astfel, a considerat că instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de circumstanțele atenuante, precum și de comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, și a stabilit pedeapsa maximă.

La fel, a considerat că neîntemeiat instanța de fond a dispus încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 39 676 lei, întrucât cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în depistarea diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Totodată, a menționat obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, apelul declarat de avocatul Șpac Rodica în numele inculpatului a fost respins ca fiind nefondat, și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței.

În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrând just acțiunile inculpatului, Costășenco Vasilii, în baza dispozițiilor art. 145 alin. (2) lit. e), o) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că fapta există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e), o) Cod penal, a fost săvârșită de inculpat și este de natură să permită stabilirea pedepsei.

Instanța de apel a constatat că din conținutul cererii de apel înaintate de către avocatul Rodica Șpac în numele inculpatului Costășenco Vasilii, rezultă că legalitatea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 ianuarie 2021, este contestată doar sub aspectul individualizării și stabilirii pedepsei.

Deși, inculpatul, Costășenco Vasilii, vina și-a recunoscut-o integral, instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), o) Cod penal, se confirmă și prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume: declarațiile succesivului părții vătămate, Trofim Natalia, (vol.1, f. d. 25); declarațiile martorilor Mursa Oxana și Mursa Tudor (vol.1, f.d.49-50); declarațiile martorilor Dănilă Alexandru, Druga Victor și Guțu Iurie (vol.1, f.d.38-39, 41, 49); declarațiile martorilor Chirtoacă Elena și Chirtoacă Oxana; declarațiile martorilor Boguțcaia Evdochia și Ilieșcu Elena (vol.1, f.d.40, 48); declarațiile martorului Slipenchii Veaceslav (vol.1, f.d.226). Totodată, instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului se mai confirmă și prin probele materiale anexate la cauză.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art.95 și art.101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptei reținute în sarcina inculpatului, încadrarea juridică corectă și anume în baza art. art.145 alin.(2) lit. e) și o) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

Instanța de apel a menționat că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Concluziile primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În atare situație, instanța de apel a reținut că este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art.145 alin.(2) lit.e) și o) Cod penal.

Astfel, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța a apreciat că nu există temei de a interveni în sentință.

În ceea ce privește cererea de apel înaintată de către avocatul Rodica Șpac, în numele inculpatului Costașenco Vasiliu, împotriva sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 04 ianuarie 2021, instanța de apel a reținut că, din conținutul acesteia rezultă că apărătorul pledează pentru stabilirea unei pedepse mai blânde sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, ținând cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut vinovăția pe deplin, căindu-se sincer în cele comise.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în cererea de apel, instanța de apel a constatat că motivele invocate de apelant nu și-au găsit confirmare, din care considerente careva temeiuri de a interveni în sentința primei instanțe nu s-au atestat.

Instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Costașenco Vasiliu, a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal, și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Ca concluzie asupra celor relatate, instanța de apel a remarcat că la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului Costășenco Vasilii, fiind legală, echitabilă și individualizată.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului, Costășenco Vasilii, au fost încadrate în baza art. 145 alin. (2) lit. e), o) Cod penal, care prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 15 la 20 ani, sau cu detențiune pe viață.

Instanța de apel a menționat că, în condițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, au fost stabilite noi limite minime și maxime de pedeapsă, prevăzute la art. 145 alin. (2) din Codul penal, prin reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă minime și maxime sub formă de închisoare, stabilind, că limita minimă a pedepsei va fi de 10 ani închisoare, iar limita maximă va fi de 13 ani și 4 luni închisoare, limite de la care instanța de fond a și pornit la stabilirea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă echitabilă în limitele enunțate, totodată, luând și în considerație acel fapt, că legea prevede pentru infracțiunea comisă și pedeapsa - detenție pe viață.

Astfel, apreciind în ansamblu circumstanțele cazului, prin prisma scopului pedepsei penale, ținând cont de personalitatea inculpatului, de prevederile legale menționate, instanța de apel a considerat că corect instanța de fond i-a stabilit inculpatului Costășenco Vasilii, pedeapsa în baza art.145 alin. (2) lit. e), o) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, aceasta fiind în limitele pedepsei închisorii de la 10 ani, până la 13 ani și 4 luni.

De asemenea, instanța de apel a reținut că la individualizarea și stabilirea categoriei și mărimea pedepsei în privința inculpatului Costășenco Vasilii, justificat prima instanță a ținut cont de faptul că inculpatul, anterior a fost tras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor similare, la moment fiind cu antecedente penale nestinse, de gradul de pericol social cauzat de infracțiunea incriminată, instanța de judecată a atestat că inculpatul nu a conștientizat pericolul faptei comise și prezintă pericol social sporit, or acesta fiind condamnat anterior pentru o infracțiune similară, după executarea pedepsei cu închisoarea, săvârșește din nou în scurt timp o infracțiune excepțional de gravă.

Din conținutul hotărârii contestate s-a constatat că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționând toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de condamnare, adoptând o hotărâre conformă cerințelor legii.

Ca concluzie, asupra celor menționate, luând în considerație motivele expuse mai sus cât individualizarea justă a pedepsei în privința inculpatului, instanța de apel a constatat netemeinicia cererii de apel înaintată de avocatul Rodica Șpac în numele inculpatului Costășenco Vasilii.

Instanța de apel a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului Costășenco Vasilii, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea sancțiunii în limitele și în condițiile stabilite de prima instanță.

Cu referire la argumentul apelantului precum că cheltuielile de judecată în mărime de 39 676 lei suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare urmează a fi trecute în contul statului, instanța de apel a reiterat că la solicitarea procurorului de a fi dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 39 676 lei, instanța de fond justificat a considerat că aceasta este fondată, deoarece materialele cauzei confirmă faptul că în speță au fost înregistrate cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare confirmate prin Raportul de expertiză judiciară nr. 202003C2201 din 28 septembrie 2020, în sumă de 12 058 lei, Raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3529 din 01 octombrie 2020 în sumă de 1 680 lei, Raportul de expertiză judiciară nr. 202005O0343 din 03 noiembrie 2020 în sumă de 21 000 lei, Raportul de expertiză judiciară nr.202035A0518 din 23 octombrie 2020 în sumă de 1078 lei, Raportul de expertiză judiciară nr.202002P2680 din 09 octombrie 2020 în sumă de 880 lei, Raportul de expertiză judiciară nr. 2020P2679 din 09 octombrie 2020 în sumă de 880 lei, care în total constituie 39 676 lei. Or, instanța de apel a reiterat că, potrivit art.229 alin.(1), (2) și (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Instanța de apel a menționat că potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod procedură penală, Cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Totuși, Codul de procedură penală prevede unele situații și împrejurări, în prezența cărora, cheltuielile judiciare sunt suportate de către stat și nici într-un caz de către inculpat.

În conformitate cu art.143 alin.(1), pct. 6) Cod de procedură penală „Expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.”

Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, potrivit căruia „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că având în vedere normele legale indicate și materialele anexate la cauza penală, instanța de fond justificat a conchis că cheltuielile judiciare în mărime de 39 676 lei, exprimate în costul expertizelor realizate, urmează a fi încasate din contul lui Costășenco Vasilii.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești inferioare declară recurs ordinar inculpatul Costășenco Vasilii cu avocatul acestuia, Șpac Rodica, în termen, prin care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești contestate, în partea stabilirii pedepsei lui Costășenco Vasilii și încasarea cheltuielilor de judecată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie aplicată în privința lui Costășenco Vasilii o pedeapsă penală sub formă de 10 ani închisoare și respingerea ca fiind neîntemeiată a solicitării părții acuzării privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurenței indică următoarele motive:

- în acțiunile inculpatului Costășenco Vasilii sunt prezente mai multe circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal, după cum urmează: căința sinceră, prin care inculpatul a manifestat regretul sincer față de fapta comisă; contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, inculpatul străduindu-se de a declara organelor de drept modul cum a comis infracțiunea, oferind posibilitatea de a descoperi urmele și alte probe ale infracțiunii săvârșite; recunoașterea vinovăției, ori aceasta demonstrează că inculpatul Costășenco Vasilii, pledând vinovat, a evaluat și a luat atitudine de acțiunile sale, astfel există toate premisele că comportamentul acestuia poate fi schimbat, fără a fi aplicată în privința acestuia a unei pedepse prea aspre;

- inculpatul Costășenco Vasilii fiind audiat în calitate de învinuit în cadrul urmăririi penale cât și în calitate de inculpat în cadrul cercetării judecătorești, vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o pe deplin, a declarat că se căiește sincer de cele comise, a conștientizat despre fapta comisă, dovadă fiind în acest sens și faptul recunoașterii vinovăției precum și cererea depusă de către inculpat de examinare a cauzei în baza probelor indicate în rechizitoriu și anume în baza art. 364¹ Cod de

procedură penală;

- atât sentința primei instanțe, precum și decizia instanței de apel adoptate sunt inechitabile, deoarece la stabilirea pedepsei nu a fost luat în calcul comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, dat fiind faptul că ultimul a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale;

- luând în considerare circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, recurenții consideră că pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani, în privința acestuia este prea aspră, iar o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit;

- recurenții menționează că restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui Costășenco Vasilii este posibilă fără aplicarea pedepsei cu închisoarea pe un termen atât de mare, printre altele fiind limita maximă;

- toate aceste circumstanțe nu au fost puse la baza emiterii sentinței de către instanța de fond și nici de instanța de apel la emiterea deciziei;

- în ceea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 39 676 lei din contul cet. Costășenco Vasilii în beneficiul statului recurenții nu sunt de acord, întrucât cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în depistarea defavorabilor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

Procurorul a menționat că instanța de apel menținând sentința primei instanțe, privind condamnarea lui Costășenco Vasilii, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final stabilindu-i lui Costășenco Vasilii o pedeapsă echitabilă.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.*

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Lecturând textul recursului reiese că recurenții invocă temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, fără a fi descrise, însă de fapt aceștia critică doar pedeapsa aplicată de către prima instanță și menținută de instanța de apel, solicitând o pedeapsă mai blândă, temei ce se încadrează la pct. 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Motivele recurenților, precum că instanțele judecătorești inferioare incorect au individualizat pedeapsa, și neîntemeiat nu au aplicat în privința acestuia o pedeapsă mai blândă, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, argumentele invocate, în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 145 alin. (2) lit. e), o) Cod penal.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul Costașenco Vasilii a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii contra vieții și sănătății persoanei, prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e), o) Cod penal, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Sancțiunea art. 145 alin. (2) lit. e), o) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 15 la 20 ani, sau cu detențiune pe viață, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune excepțional de gravă.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului Costașenco Vasilii în baza art. 145 alin. (2) lit. e), o) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pedeapsă, sub formă de închisoare, pe termen de 13 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei mai blânde.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanțele de fond just au ținut cont de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a fost tras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor similare, la moment fiind cu antecedente penale nestinse, fapt ce denotă că, comiterea infracțiunilor pentru inculpatul Costășenco Vasilii a devenit o deprindere, vina în cele imputate a recunoscut-o. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal circumstanțe atenuante în privința inculpatului Costășenco Vasilii au fost reținute căința sinceră în cele comise și în conformitate cu art. 77 Cod penal circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Totodată, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanțelor judecătorești inferioare că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului Costășenco Vasilii, deoarece inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală și nu a reușit să-și revadă percepția asupra celor comise, prin acest fapt prezintă un pericol pentru societate, iar aplicarea pedepsei mai blânde nu-și va produce efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că decizia nu este motivată, iar inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă mai blândă, decizia instanței de apel fiind legală și întemeiată și pedeapsa stabilită este echitabilă și în conformitate cu legislația în vigoare, temei de a interveni în decizie sub aspectele menționate nu există.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care recurenții menționează, că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel, acesta beneficiind de reducerea pedepsei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Argumentul avocatului precum că „*nu sunt de acord cu încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 39 676 lei din contul cet. Costășenco Vasilii în beneficiul statului, întrucât cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în depistarea defertor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează că instanța de apel întemeiat s-a expus asupra

argumentului dat în decizia sa (f. d. 23-24, vol. III), luând în considerație dispozițiile art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, care reglementează eliberarea de la plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial.

În atare împrejurări, Colegiul penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul penal statuează, că pedeapsa individualizată de către instanțele judecătorești inferioare, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a erorilor de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul **Costaşenco Vasilii** cu avocatul acestuia, **Şpac Rodica**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chişinău din 22 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Costaşenco Vasilii Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 decembrie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda